

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Antiquae Lectionis Tomus ...

In Qvo XVI. Antiqua Monumenta Ad Historiam Mediae Aetatis Illustrandam,
Nunquam Edita

Canisius, Heinrich

Ingolstadii, 1601

Carmina Salomonis Episcopi Ad Dadonem Episcopvm.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64144](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64144)

Ad nostram oro fidem per vos ducantur iidem.
 Nos vobis equidem ritu faciemus eodem
 Nobis concordēs, ad vos conuertimur omnes,
 Seruantes legem fidei nihilominus ipsi.

CARMINA SALOMONIS EPI-
 SCOPI AD DADONEM EPI-

In m. f. non est
 titulus.

SCOPVM.

Eximie Antistes, has accipe, Dado, salutes,
 Conscriptas tristi à Salomone tibi.
 Sicut latorum fueras pars antè meorum,
 Sic nunc tristitiæ pars, Pater, esto meæ:
 Gaudenti congaudere, & cum stente dolere
 Scriptio quam dicitur, Tarfigena imperitat:
 Tempore transacto damnū generāle querendo
 Quædam conscripsi, Præsul amande, tibi.
 Obliqua dolui mundum vertigine ferri,
 Mixtim diuersa explicuique mala.
 Pæscens consiliū de te, mi care, malorum,
 Singula differui, quæ fuerant oneri.
 Casus multorum sed me nunc obsidet vnum,
 Et diuersorum me puto fasce premi.
 Dum frater vixit, quidquid me durius vrsit,
 Insinuans illi hoc leuius habui.
 Hic mihi portus erat, mens buc mea se referebat,
 Cum mare iactaret, meq̄ salum quateret.
 Hic baculus lasso, fuit hic medicamen & agrov
 Istic dum vixit, nil mihi triste fuit.
 Esto, iam fuerit, sed cum fuit ille, subegit:
 Cum perpressus eram: nil patiens fueram.
 Quis dat aquam capiri, cui præstò est causa dolendi?
 Cui plorare quidem, multaq̄ flere libet.

Rom. 14.

d. 2.

Dici-

Dicite quæis lacrymis dolitum sit funus Abelis,
Cum protoplasti hunc genuere mori.

Quos luctus Adam, vel quam das Eua querelam,
Cum qui plus placuit fratre necatus obit?

Amplius ipse quidem defunctum lugeo fratrem:
Nam vice suscipitis progeniem sobolis.

Gen. 4. Seth vobis veniens fletus deterferat omnes;
At semel amissus non venit ille meus.

Gen. 37. Ipse Iacob luxit, quod Ioseph obisse putavit,
Quamlibet vndena stirpe cluat genitor.

Atque mihi quæis lacrymis est flenda ereptio fratris,
Beniamin nullus cui superest alius?

Ierem. 31. Rachel docta doce mea me contraria flere,
Matth. 2. Quæ consolantes spernere mæsta soles.

Eligo lege tua solamina sumere nulla:
Hoc ululatu omnem continuare diem.

2. Reg. 19. Rex David planxit, pulcher quia natus obiuit;
Seque insectantem flet genitor sobolem.

Hic nisi quod libuit nunquam mihi funditus egit,
Et quamuis bini, mansimus vnus homo.

Quæ volui, voluit; quæ non, hæc ipse reiecit.
Quo mihi huic similis inueniendus erit?

Si pater hunc flesti, qui sceptrum tollere regni,
Cum vita tibi met sepe ferox cupiit.

Istum quo planctum dignè quo per strepo luctum,
Qui planè omne suum maluit esse meum?

Pro me sponte suam qui vellet ponere vitam,
Se morti gradens, me superesse volens.

Ezech. 1. Vi legitur literis animalibus esse beatæ,
Si starent oculi ante, retroque mihi;

Tot non sufficerent, quantum mihi flere liberet,
Quamlibet intra me flumen & esset aqua.

HENGGAN
S J J
tom 2
S I V
24

Hieremie sancti me deploratio libri

Corde tenus tangit, ut que propheta gemit.

Ecce querelosis sit fas mihi dicere verbis,

Dixit ut archatus, Christe, Sophista tuus.

De me magnificos tuleras sanctissime cunctos,

Et teris electos cum ditione meos.

Thren. 1. 15:

Ipsi ideo plorans lacrymarum duxero lymphas,

Solator longè quod mihi factus abest.

Sum vir ego certè, qui iam contemtor abunde,

Cernens ærumnam pauperiemque meam.

Hic volo, quem scribit, quemque ipse Theologus addit,

Ad me solandum ponere versiculum.

Apoc. 14.

O tua sancta satis Domine est miseratio grandis,

Quod non consumti falce metente sumus.

Rhetoris eximij sed fabor voce Severi:

Imperitare mihi quin doleam nequeo.

Sulpitius Severus.

Hæc eadem posuit prædictus tamina scriptor,

Martini sacrum commemorans obitum.

Discipuli Paulum narrantur plangere viuum,

Ex his disunctus cum petiit pelagus.

Act. 20.

Plangitur annè magis disunctus vortice mortis,

Qui pelagus petiit, quo . . . non rediit?

Qui reuocare valet te, pro te, Lazare, desset.

Ergone iure gemit, qui reuocare nequit?

Ioan. 11.

Turba beatorum Messie discipulorum,

Cum se prædixit vadere, mæsta fuit.

Ioan. 16.

Hæc, inquit, dicens: scio vos existere tristes:

Sed vobis multum proderit ire meum.

Sic discipuli IESU sunt mæstificati,

Cum sibi profuerat hic quod ad alta meat:

Cui multum perit, quod frater carus abiuit,

Creditur has lacrymis posse carere genas?

d 3

Iam

Esaï. 50.
1. Reg. 30.

*Iam solare pater me, te precor, indigus, ager.
Lassum ut sustentem, vox iubet alma tibi.
In sortem cecidit tibi met plaga climatis austri,
Debes, qui fugiet, pane cibare tuo.
Ad te confugio, partem partem misello,
Panis egestate ne moriatur inops.
Causa mihi restat, qua... cor turbine sanat,
Funere fraterno, qua releuabor ego.
Illud cum recolens... animæ quior exsto.
Quod, cum migraret, Pontifices aderant,
Cum quibus ipse suum pertractans saepe recessum,
Res discessuri ordinat ipse sibi.
In mundum ut venit, sic nudus pane recessit,
Qui præ se misit omne, quod hic habuit.
Cumque diuturno coquerentur membra camino,
Ultima vix tenuis hæserat osse cutis.
Tunc igitur veterem deponens martyr hominem,
Cælo reddiderat, quod DEVS inde dabat.
Hanc dixi causam mæsti lenire querelam,
Quam me fraternus cogit habere obitus.
Insuper hoc certe, quod Patres constituere,
Quos Dominus iunxit, quando beatus iit.
Denique commoti tractare pericula mundi,
Casu quem cernunt, cautiùs incipiunt.
Tunc sanxere diem fieret que SEPTIMA fratris
Omnes perficere cum* prece si Agape.
Sic cum veniret que lux, TRICENA maneret,
Ritu consimili hanc statuere coli.
Annus ut que diem circus reuocabit eundem,
Rursus agunt precibus hoc pietatis opus.
Præsul cum reliquis & tu reminiscere fratris.
Cui viuens fudit, fessus & ille fuit.*

fort. cum pre-
sibus Agapen.

Pellere sincero nos temet amauimus ambo,
Vnicè confisi existimusq; tibi.
Ambo germani te poscimus auxiliari.
Hoc mihi succurris, si memor eius eris.

SALOMONIS EPISCOPI TE-
TRASTICHON, QVO CARMEN
VValdrammī mittit ad Dadonem
Episcopum.

In m. f. non est
titulus.

Hic tibi scripturam Præsul subiungo legendam,
Quidam * suspirans qua mea damna gemat.
Qui, cum mœrorem ferret mihi plaga recentem,
Primum condoluit, cumque gemente strepit.
Posthac humana proponens debita vitæ,
Me sufferre monet, quæ toleranda manent.
Tu quoque sic facito, mihi par per vtrumque maneto.
Post fletum tandem me, rogo, fac hilarem.

* VValdram-
mū intelligit.

VERSVS VVALDRAMMI AD
SALOMONEM EPISCOPVM, QVOS
Salomon ad Dadonem mittit.

Huc pertinet i-
ste titulus, qui
in m. f. perpe-
ram primo cat-
mini additus
est: Versus
VValdrammī
ad Dadonem
Episcopum à
Salomone
missi.
Ierem. 37.
Gen. 37.
Zach. 12.
Adadremmon
2. Paralip. 35.
Ouid.

Plangit Rachelis plebs mecum lugeat omnis,
Et velut ob Ioseph, Israël ipse dolet.
In campo Magedon fuerat ceu luctus Adremmon.
Iosias migrat, sic modo flere iuuat.
Conuenit ecce mihi cuiusdam voce profari,
Cui dolor, anxietas, mœror & intus erat.
Carmina qui quondam studio florente peregi,
Flebilis heu mœstos cogor inire modos.
Ecce mihi laceræ dictant scribenda Camœnæ;
Et veris elegi fletibus ora rigant.
Quis, rogo, non lugeat? quis se plangore coëreet?
Cum qui lætitiā amplificabat abest.

Qui